

prima instanță - Gr. Dașchevici
instanța de apel - N. Cernat, A. Pahopol, A. Gavrilița

ÎNCHEIERE

25 martie 2015

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al
Curții Supreme de Justiție

în componență:
Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova
Iurie Bejenaru
Dumitru Mardari

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Vladimir Gîscă,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gîscă împotriva lui Hussain Naser cu privire la repararea prejudiciului material și moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de Vladimir Gîscă și menținută hotărîrea Judecătoriei Călărași din 04 februarie 2014 din 26 iunie 2014.

c o n s t a t ă

La 20 noiembrie 2013, Vladimir Gîscă a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Hussain Naser cu privire la repararea prejudiciului material și moral.

În motivarea acțiunii, Vladimir Gîscă a indicat că prin sentința Judecătoriei Călărași din 29 aprilie 2013, pîrîtul Hussain Naser a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod Penal, fiindu-i stabilită pedeapsă sub formă de închisoare pe termen de un an, iar în temeiul art. 90 Cod Penal, executarea pedepsei a fost suspendată, cu stabilirea unui termen de probă de un an.

Susține că instanța de judecată a admis în principiu acțiunea civilă înaintată pe parcursul procesului penal de către Vladimir Gîscă, urmînd ca asupra cuantumului despăgubirilor să se pronunțe instanța în ordinea procedurii civile.

Menționează, că Hussain Naser a fost recunoscut vinovat în comiterea infracțiunii prevăzută de art. 349 alin. (1) Cod Penal și anume că la 15 iunie 2012 în jurul orei 10⁰⁰ aflîndu-se pe teritoriul SRL „Iraid-Sor” al cărei administrator este, cu sediul în or. Călărași, în timpul efectuării controlului de către reclamant în calitate de inspector al muncii, privind respectarea legislației muncii de către pîrît, ultimul avînd

scopul sistării efectuării controlului, l-a depozitat intenționat pe reclamant de servieta personală și geanta în care acesta își păstra actele de serviciu, amenințându-l cu moartea.

Invocă Vladimir Gîscă, că în rezultatul conflictului i-a fost deteriorat mînerul de la geantă.

Ulterior starea sa de sănătate s-a agravat brusc, fiind nevoit să se adreseze la unitatea medicală de urgență din or. Călărași, după care a fost internat în spital, unde a primit tratament medical timp de două săptămîni.

Consideră că prin acțiunile lui Hussain Naser, i-a fost prejudiciată sănătatea, fapt ce a dus la suportarea unor cheltuieli în mărime de 37800 lei.

Susține la fel că a suportat și cheltuieli de asistență juridică în sumă de 9200 lei, de deplasare la expertiza psihiatrico-psihologică în mărime de 900 lei și pentru medicamente în sumă de 181,80 lei.

Mai indică Vladimir Gîscă că, prejudiciul ce i-a fost cauzat ca rezultat al deteriorării genții sale de către pîrît, este evaluat la suma de 1200 lei.

Prin urmare, prin acțiunile infracționale ale lui Hussain Naser, a avut de suferit și familia sa.

Consideră reclamantul că i-a fost prejudiciată și reputația profesională, cu cauzarea unui prejudiciu moral în sumă de 100000 lei.

Solicită, Gîscă Vladimir, încasarea din contul lui Hussain Naser a prejudiciului material în mărime de 1381,80 lei, prejudiciul moral în sumă de 100000 lei, cheltuieli pentru restabilirea sănătății în mărime de 37800 lei, cheltuieli de transport în sumă de 900 lei, precum și cheltuielile de asistență juridică în mărime de 9000 lei.

Pe parcursul examinării cauzei, Vladimir Gîscă a depus cerere suplimentară de majorare a pretențiilor, solicitînd încasarea de la pîrît a sumei de 1323,06 lei în calitate de cheltuieli suportate în procesul penal de la data pronunțării sentinței de condamnare a lui Hussain Naser și pînă la 01 ianuarie 2014, constituite din 1028,18 lei drept dobîndă la contractul de împrumut și a comisionului contractului în sumă de 294,88 lei (f.d. 28).

Prin hotărîrea Judecătoriei Călărași din 04 februarie 2014, acțiunea a fost admisă parțial.

S-a încasat de la Hussain Naser în beneficiul lui Vladimir Gîscă prejudiciul material compus din: cheltuieli de tratament în mărime de 5697,80 lei, costul genții deteriorate în mărime de 1200 lei, cheltuieli de transport în sumă de 900 lei, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 5000 lei, precum și prejudiciul moral în sumă de 5000 lei, iar în total 17797,80 lei. În rest, acțiunea a fost respinsă. De asemenea, de la Hussain Naser a fost încasată în beneficiul statului taxa de stat în mărime de 534 lei (f.d. 49-51).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2014, apelul declarat de către Gîscă Vladimir a fost admis, casată hotărîrea Judecătoriei Călărași din 04 februarie 2014 în partea admitterii parțiale a pretențiilor, cu emiterea în această parte a unei noi hotărîri prin care s-a încasat de la Hussain Naser în beneficiul lui Vladimir Gîscă suma de 25200 lei în calitate de cheltuieli pentru recuperarea sănătății, cheltuieli de asistență juridică în mărime de 9000 lei și prejudiciul moral în sumă de 50000 lei. În rest, hotărîrea Judecătoriei Călărași din 04 februarie 2014 a fost menținută (f.d. 72-80).

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 12 septembrie 2014, a fost admis

recursul declarat de Hussain Naser, casată decizia Curții de Apel Chișinău din 16 aprilie 2014, cauza fiind restituită la rejudecare la Curtea de Apel Chișinău (f.d. 110-117).

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 18 noiembrie 2014, a fost respins apelul declarat de Vladimir Gîscă și menținută hotărîrea Judecătorei Călărași din 04 februarie 2014 din 26 iunie 2014.

La 20 decembrie 2014, Vladimir Gîscă a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitînd admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și emiterea unei noi hotărîri, prin care apelul depus să fie admis.

Recurentul Vladimir Gîscă, în motivarea recursului a menționat că în decizia contestată, instanța de apel menționat că simpla invocare a prejudiciului nu poate genera admiterea acțiunii.

Consideră că toate sumele solicitate au suport legal confirmate prin acte originale și anexate la materialele cauzei.

De asemenea, recurentul menționează că în decizia instanței de apel este invocat faptul că nu a avut nevoie de avocat pe perioada cercetării infracțiunii de către intimat pînă la expedierea cauzei în instanță și nu este anexat raportul avocatului pe perioada 15 iunie 2012 – decembrie 2012, însă acest raport este anexat la materialele cauzei.

La fel, instanța de apel invocă faptul că la dosar nu se conține dovada cheltuielilor de restabilire a sănătății, încă contrar celor invocate de instanța de apel, la materialele cauzei este anexată factura de la Sanatoriul "Serghei Lazo", Ucraina, cheltuieli de transport la sanatoriu și factura de la Sanatoriul "Codru".

Totodată, consideră neîntemeiată concluzia instanței de apel precum că nu este legătură cauzală între acțiunile intimatului și trauma produsă, însă la materialele cauzei se conține actul de expertiză medico-legală, care a considerat că trauma psihică ce i-a fost cauzată a fost stabilită ca fiind de o gravitate medie, fapt ce reprezintă o gravă ofensă asupra sa, la momentul în care a fost atacat de Hussain Naser se afla în exercitarea atribuțiilor de serviciu.

Intimatul Hussain Naser, prin referința depusă a solicitat de a considera inadmisibil recursul declarat de Vladimir Gîscă.

A mai menționat că instanța de apel întemeiat a încasat cheltuielile de asistență juridică în mărime de 5000 lei, deoarece la materialele cauzei sînt anexate bonuri mai multe bonuri ale altor avocați, care nu au participat nemijlocit la examinarea cauzelor atît penală, cît și civilă, cu atît mai mult că nu au prezentat acțiunile efectuate de avocați și timpul efectuării lor.

Astfel, consideră că cererea de recurs nu se încadrează în temeiurile prevăzute de art. 400 CPC.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) și (3) Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

Judecătorul raportor verifică încadrarea în prevederile legii a temeiurilor invocate în recurs și face un raport verbal în fața completului de judecată instituit în conformitate

cu alin. (2).

În conformitate cu art. 434 alin. (1) Codul de procedură civilă, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Din materialele cauzei rezultă că copia deciziei instanței de apel din 18 noiembrie 2014, a fost expediată în adresa părților la 02 decembrie 2014 (f.d. 148), iar la 10 decembrie 2014, Vladimir Gîscă a recepționat decizia motivată a instanței de apel, fapt confirmat prin avizul de recepție (f.d. 149).

Astfel recurentul s-u conformat prevederilor legale și a declarat recursul în termen.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4).

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Vladimir Gîscă, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432, alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurentul nu a invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea deciziei instanței de apel, ci a formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. art. 432, alin.(2), (3) și (4) CPC.

Conform jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, accesul la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale cuprinde și condițiile în care poate fi atacată o hotărâre a unor instanțe de fond (*Guerin versus Franța*).

Totodată, acest drept nu este absolut, iar marja de apreciere aparține statului. Cu referire la caz, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al

Curții Supreme de Justiție consideră că dreptul recurentului de acces la un tribunal în aspectul art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale nu este afectat.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către Vladimir Gîscă ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, 431 alin. (2), art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de către Vladimir Gîscă se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președintele completului,
judecătorul

Svetlana Filincova

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Dumitru Mardari